

Medet!

PAZAR ve ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR
Halk hizmetinde siyasi mizah gazetesi

Yıl :1 — Sayı 5 7/Mayıs/1950 Pazar

Kurucusu: AZİZ NESİN

Sahibi ve bu sayıda yazı işlerini fiilen idare eden:

MEFKÜR DEMİRAY

Fiyatı: 10 Kuruş

Abone: Yıllığı 900. Altı aylığı: 450. Üç aylığı 240 kuruştur.
Nispetiye Cemberlitaş Cami Sokak No: 59 - İstanbul, Tel: 21131
Dizildiği ve Basıldığı Yer: Osmanbey Matbaası

Medet!

N. Vay

tarafından
TÜSTAV'a

başlatılmıştır

MARKOPAŞA, MERHUMPASA, MALUMPAŞA, ALİBABA, YEDİSEKİZ HASANPAŞA, ÖKÜZ MEHMETPAŞA Gazetelerinin devamıdır.

Maskara oldular

Amerikadan yalnız naylon don girmedi, yalnız yedek parçası olmayan traktör, yalnız harp artığı mallar girmedi! Bunların hepsinden önemlisi, Amerikadan memleketimize; tebesüm, sırtıma, kırıtma, soğuk espriler de girdi.

Eskiden şefler ve şef arımdan yürüyen şefçikler, hepsi asker adam oldukları için, suratları daima asık, gölgeli, bayramda efendilerinin evine el öpmeğe gitmiş besleme çocukları gibi somurtkandı.

Şimdi;

Truman'm suratındaki o yılmışma, o sırtıma, o kırıtma bizimkilerde de geçti. Gazetelerde resimlerini gördüğünüz sert, ters, yanına çarpacak ecinni imiş gibi bin salavatta girilen adamların suratları, yumuşadı, gevşedi, çözüldü, dik hatlar kırıldı, kıvraklaştı.

Hülâsa: onlara, fıkır kırık, kırık bir hal oldu!

Muvafıkı da, muhalifi de öyle, bir kaç oy koparabilmek için, halkın karşısına geçtiler mi, yapmadıkları şuhluk, maskaralık, müziplik, kalmıyor. Bu demokrasi yarışı böyle devam ederse, gelecek seçimlerde, şehir bandolarına, Kâğıthane havası, Babriye çifte tellisi çaldırın, sıkı sıkı ynyacaklar, göbek atacaklar.

İnşallah bu halk o günleri de görecek... S... yaoma, şu düzme demokrasiye bak he'e, en ifrit suratlılarını bile, yetmişinden sonra halka maskara etti!

İNÖNÜ ŞAKA EDİYOR

'Uyuma Devri Geçti Artık,'

Halk Partisi Genel Başkanı sıfatı ile, İNÖNÜ'nün İzmir'de yaptığı çok nükteli konuşmalarından bazı parçaları aşağıda okuyacaksınız. Eğer o sıra orada bulunsaydık, bu konuşmaya aşağıdaki şekilde katılmak isterdik:

İNÖNÜ — Bütün dünyada po- liği kazandığını görünce, heye- litika At Yarışlarına / benzer. canından ölmüş!

At meraklısı bir Macar asilza- desini, Hayvanının koşusunu sonu zâdeleri korusun. Bu benzetişte na kadar takip etmiş, birinci- asilzadelerin kimler oldukları

belli, ya peki yarış atı kim? Halk mı, yoksa Halk Partisi mi? Senelerdir yem borusu din lediğine göre halk olacak!

İNÖNÜ — Şansımız olur da kazanırsak yeni bir hamle yapacağız. «Uyumak devri geçti!» artık.

BİZ — Hele şükür anlaşılmasın. Demek bundan evvelki yirmi yedi sene «UYKU DEVRİ» imiş! Halbuki, bunu daha evvel söylemişlerdi de başları belâya girmişti. Ya peki, şans yürümez de, Halk Partisi kazanamazsa, tabii hamle yapamıyacak ve uykuya devam edecek.. Allah rahatlık versin!...

İNÖNÜ — Bir gün memleketim «artık senin zamanın bittii» dediği zaman ona minnettar olacağımı!

BİZ — Memleket, sizi memnun etmek için her arzunuzu yerine getirir.

İNÖNÜ — İktidarda iken bütün tenkidlerinize tahammül gösteriyordum.

BİZ — Hiç görmedik!!

İNÖNÜ — Hele bir karşınıza geçeyim de görün!

BİZ — Sizi her zaman karşımızda gördük, hiç olmazsa bu sefer yanımıza gelin!!

İNÖNÜ — Ben muharebe meydanında dolaşırken bir arkadaşımı hasta görsem canım sıkı-

lırdı. Çünkü vazifesini yapamıyor. Böyle halde dahi vazifesini yapmayanları ben affetmem!

BİZ — Az evvel, «artık uyku devri» nin geçtiğini söylemişsiniz de... Acaba Halk Partisi, yirmi yedi senedir uykuda mı vazifesini yapıyordu? Halk Partisine karşı çok müsamahakâr olduğunuz anlaşılıyor.

İNÖNÜ — İhtiyarımla memleketimi türlü ihtimaller karşısında bırakıp gitmem!

BİZ — Neler de aklınıza geliyor?!...

İNÖNÜ — Çekilirim ama, bu defa karşıya geçer, mücadele eder, uğraşırım.

BİZ — Karşıya, nereye? Ali Fuat Cebesoy ve öbürleri gibi Demokratlara mı? Yoksa muhalefet safına mı? Haydi, Allah kuvvet versin!!

İNÖNÜ — Pasaport alabilir miyim, alamaz mıyim, bilmiyorum. Ben buraya Garp Cephesi Kumandanı olarak geldim. İzmirli dolaşmak için bana pasaport vermeğe kalktılar.

BİZ — Kim? Amerikalılar mı, Demokratlar mı? Demek pasaport veriyorlar!

İNÖNÜ — (Gazetecilere dönerek) — Sizin eviniz yok mu, evli evine, köylü köyüne.

BİZ — Evi olmayan....

Nâzım Hikmet

Tekrar Greve Başladı

Tamamen kanuna aykırı olarak 28 yıl 4 aya mahkûm edil-

en, büyük şairimiz Nâzım Hikmet, 13 yıldır hapis yatıyor.

On üç yıldır durmadan hakkını arıyan Nâzım Hikmet'in bu açık hakkı, hâlâ tanınmamıştır. Bütün dünya hürriyetseverlerini inciten bu olaydan ötürü, medenî ve ileri memleketlerin münevver ve san'atçıları, bu haksızlığın önüne geçilmesi için, Türk Hükümet adamlarına bir

Devamı s: 3 sü: 4 te

6 İNCİ SAYIMIZ
ÇARŞAMBA GÜNÜ
ÇIKIYOR!

Herkes Rütbesine göre

Evvel zaman içinde, kırk haramiler varmış. Kırk haramilerin bulunduğu beldeenin bir padişahı varmış! Padişah bir gün Sadrazamı, vezirlerini yanına çağırmış. Onları bir heyet halinde komşu memleketlerden birine göndermiş.

Sadrazam, kafilesi ile yola çıkmış, kırk haramiler de haber almışlar. Kafilenin geçeceği yol üzerine pusu kurmuşlar. Soymuşlar. Sonra da onları ağaçlara bağlayıp sırtlarından elbiselerini almışlar, kendilerini giymişler. Padişahın, komşu memleket padişahına yazdığı mektubu da yanlarına almışlar. Yola revân olmuşlar.

Komşu memleketin padişahı, kılık değiştirmiş kırk haramileri sahiden padişahın adamları diye, sarayına alıp ikram etmiş.

Gece olmuş, sarayda el ayak çekilmiş. O zaman kırk haramilerin reisi, çetesini toplayıp şu emri vermiş:

— Arkadaşlar, şimdi talan başlıyor. Göreyim sizi asâletinizi muhafaza edin, herkes kendi rütbesine göre çalsın!...

YENİ
TÜRK
PULLARI

Posta İdaresi, yeni bir pul serisi çıkarmıştır. Memleketimizi ya bancılara tanıtmak için, bu pullardan propaganda vasıtasıyla istifade edecektir.

Yandaki resimde, memleketimizi zira modern taşıt vasıtasıyla gösteren yeni pullardan biri görülmektedir.

Akşam köy kahvesine çıkmış-
tık. Kahvedeki kalabalık ayrı-
ayrı; «Hoş geldiniz!» sonra yine
ayrı, ayrı; «Merhaba!» dedikten
ve biz de her birisinin selâm-
larına cevap verdikten ve bu
merasim on dakika kadar sür-
dükten sonra, kösedeki yaşlı
bir köylü, yarıda bıraktığı hikâ-
yesine devam etti:

«— Mevlut, bir karı aldı. Bir
çocuğu oldu, kırk gün geçme-
den öldü. Mevlut kariya bir
daha doğurttu, ona da ecel yet-
ti.. Mevlut, kariya:
— Bir daha gebertirsen, şart
olsun... dedi..

Sen Allaha bak, ne kadar ço-
cuk olduysa, öldü!

Mevlut dört karı aldı. Çocuk-
ların kimi ölü doğuyor, kimi
doğunca ölüyor, kimi düşüyor,
kimi de ayına kalmadan gidi-
yormuş!

Kasabada nüfus memuru de-
miş ki:

«— Sen çocuklar doğunca nü-
fusa kaydını yaptırmıyorsun,
çocuklar da ondan ölüyor!

Mevlut çıldırarak, koca öküz
doğuramaz, hemen kafa kâğıdı
almış, almış ama, para etme-
miş, o da ölmüş..

Mevlut çıldırarak, koca öküzü
gibi kocadıkça:

«— Soyha çıkası dünyada döl
süz mü kalacağım!» diye tepi-
nip duruyor.

Rafin üstü, ölen çocukların
kafa kâğıdı ile dolmuş. Bir ke-
re de nefesi keskin bir hocaya
danışmış! Hoca demiş ki: «Er-
kek eli değmemiş yedi kız oğ-
lan kıza, yedi sabah, kuşluk
vakti pamuk ipliği ördürsün!..»

Mevlut, hocanın dediğini yap-
mış! Hoca karının göbeğine pa-
muk ipliğini bağlamış!

— Doğacak çocuğu Allaha sa-
tacaksınız, adını (Satılmış) ko-
yun! demiş.

Mevlut, o hızla kariya bir da-
ha doğurttu. Artık Mevlut, ka-
fa kâğıdı çıkartmaktan usandığı
için, «Satılmış» a kafa kâğıdı çı-
kartmadı:

—Rafta kafa kâğıdı dolu, be-
ğendiğini alırsın! demiş.

Mevlutun işi çok, tarlaya,
çifte, sapana, davara, hepsine
adam lâzım. Satılmış da kü-
çük.. Hizmetkâr tutsa pahalı. O
zamana kadar Satılmış ikisine
basmış. Düşünüyor, taşınıyor,
Satılmışı evermiye karar veri-
yor. Otuzunda, güçlü kuvvetli
bir karı buluyor. Karı bir kere
eve girse, işe koşacak. Lâkin,
gelinin babası:

«— İle hükümet nikâhı iste-
rim!..» diye tutturmuş.

Çünkü, hükümet nikâhı ol-
mazsa, kariya verese kalmıya-
cak.

Mevlut nikâha razı ama, Sa-
tılmışın yaşı küçük. Bir «ago-
bata» danışıyorlar. Avukat, Sa-
tılmışın yaşını büyütürüz, di-
yor. Hükûmete bir istida daya-
nıyorlar.

Bak sen işe o zamana kadar
ölen çocukların kur'su çıkıyor.

Candarma kapuya dikiliyor:

— Len Mevlut çıkar oğlan-
ları, diyor, beş oğlun birinci
yoklama kaçağı, dört oğlun da
asker kaçağı.. Yataklık etmenin
cezası, kaçaktan çoktur.

Mevlut:

— Bende o kadar oğlan olsa,
aygır deponu açardım, işte olan
biten buncağız, diye Satılmışı
göstermiş!

— Ver bakalım, şunun kafa
kâğıdını?!

Mevlut raftan bir kafa kâğıdı
alıp göstermiş. Jandarma bak-
mış:

— Mevlut Ağa, demiş, bu
oğlan asker kaçağı.

Mevlut demiş ki:

— Buncağız tüfek mi tutar,
harbe mi girer, bulaşık mı çal-
kar, yoksa çamaşır yıkayıp, ço-
cuk mu bakar!

En sonu yine avukata danış-
mışlar. Avukat bu sefer:

— Satılmışın yaşını küçültmek
lâzım! demiş.

Bir istida daha vermişler.

Mahkeme üç tane şahit iste-
miş. O sıra harman vakti. Mev-
lut köyden üç aylak buldu. Yol
parası, yemesi, içmesi Mevlut-
tan, ellerine beşer kayme sıkış-
tırdı, şahidleri mahkemeye gö-
türdü. Birinci şahit hâkimin ö-
nüne çıktı: sorgu, sualden son-
ra, hâkim:

— Satılmış kaç yaşında? di-

ye sordu:

— Hâkim bey, tahsildar gel-
di, bana dedi ki; hükûmete hâ-
liye borcun seksen kayme, sabı-
kadan da yüz seksen var,
ver bakalım paraları. Biz de
parayı denkleştiremedik te, ko-
yunlara haciz koydular, işte Sa-
tılmış o sıra doğdu..

— Peki, haciz ne zaman oldu?

— Hançuların Memiş, yol pa-
rasını verememişti de, jandar-
malar kelepçeyi vurup, dama
götürdüler ya... İşte o sıra...

— Peki, tarihini bilmiyor mu
sun?.

— Bilmez olur muyum?. Tar-
laya su salma sebebinden Ah-
met, Kör İlesin barsaklarını
avucuna dökmüştü ya, işte o
sıra...

— Peki, bu vukuatın zamanı-
nı söyle..

— Havalar kurak gitmişti.
Köycek rahmet duşına çıkmış-
tı, işte o sıra...

— Anladık, ama senesi, ayı
yok mu?.

— Var.. Babam rahmetlik, sö-
züm burdan dışarı, bir eşek
yüktü dağdan çırpı getirirken,
ormancılar yakalayıp dama at-
mışlardı, o sene...

Hâkim, anlıyacağını anladı ki,
Satılmışın yaşını küçülttü.

Kahvede hikâyeyi merakla
dinleyenler sordular:

«— Peki Satılmış'ı everdiler mi?»

«— Onun için yaşını büyült-
mek lâzımmış! Mevlut, fazla
masraf olmasın diye, onlara da
aynı şahitleri tuttu. İki mahke-
meyl de bir güne aldırdı. Öğle-
den sonra da ona şahitler gir-
di. Hâkim, ilk giren şahide, Sa-
tılmışın yaşını sordu. Avukat,
şahitlere nasıl ifade verecekleri-
ni bir bir öğretmişti. Şahit ez-
berlediği gibi okumağa başladı:

— Hâkim bey, tamamı tama-
mına, bundan kırk beş yıl ev-
veli, aylardan aprilin beşi, gün-
lerden cuma, dakkası dakkasına
saat, ama alaturka sabahın üçü
sekiz buçuk dakika geçe, Mev-
lut gilin kapısından geçiyor-
dum. Bir viyaklama duyudum.

Hâkim:

— Ben dedi, kendi oğlumun
doğumunu, böyle incesine bilmi-
yorum da, sen nasıl biliyorsun?

— Biliyorum işte...

Hakim şahidin gözünün içine
baktı.

— Sen dedi sabahki davada,
Satılmışın yaşını küçülten şah-
hit değil mi idin?

— Evet, o başka dava, bu baş-
ka dava.

Hakim şahidin kafa kâğıdına
baktı,

— Allahtan korkmaz, kuldak
utanmaz, dedi, sen yirmi dört
yaşındasın, kırk beş senelik işi
nasıl biliyorsun?

Şahit:

— Hâkim bey, dedi. Bana
hakaret ediyorsunuz. Ben Allah
için şahitlik ediyorum. Ben gö-
zümle gördüm demedim. Dedem
teyzeme demiş. Kocası da kah-
vede demiş, kahvede de bana
demişler.

Hâkim, ikinci şahidi çağırdı.
o da bülbül gibi söyledi:

— Tamamı tamamına kırk
beş sene eveli, aylardan ap-
rilin beşi, günlerden cuma, dak-
kası dakkasına saat, ama alatur-
ka, sabahın...

Hâkim üçüncü şahidi çağır-
dı. O da:

— Hâkim bey, diye başladı.
Tamamı tamamına kırk beş yıl
eveli, aylardan Aprilin beşi...

Hâkim hepsini mahkemeden
kovdu. Dinleyenler sordu:

— Satılmışı everemediniz mi?.

— Evermez olur muyuz?. İ-
mam nikâhı yaptık. Kızın ba-
basına da Mevlut, bir çift öküz
verdi. İki şahitle adam asarlar.
İmam şahitleri dinledi, günahı
vebâli şahitlerin beynuna, dedi!

Görmemişin Destanı

Ziyafette gezip kemik yalayan
Adam olmuş şimdi koltuk beğenmez
Dağdan indi şu gördüğün daltaban
Piliç yermiş şimdi tavuk beğenmez!

Bir huzurda secde edip yataular
Öksürüğe tepe takla atanlar
Göbek ata ata göze batanlar
Milletten gelecek buyruk beğenmez!

Halkçıyım der; halkı, hakkı seçmeyen
Karisına evde sözü geçmeyen
Yalnız terkos, başka bir şey içmeyen
Ne şampanya, ne de koruk beğenmez!

Nutuk verir anlamazsın dilini
Söylev verir kıra kıra belini
Başta külâh saklıyorken kelini
Hizmetçiye der ki savruk beğenmez!

Bitini saymaya yetişmez kerrat
Batardı ardına görse bir rahat
Dün softaydı bugün olmuş demokrat
Bak yobaza şimdi hukuk beğenmez!

Salaklıkta yoktu onun uyarı
Eğri der beğenmez körpe hıyarı
Üç gün evvel yeni attı şalvarı
Fırak gıyer şimdi kuyruk beğenmez!

Direk sanır görse eğer bir elif
Alfâme kesildi bak koca herif
Zamane icabı olmuş muhalif
Demosten söylese nutuk beğenmez!

Artist müsabakasına katılan okuyucularımız

Memleketimizde yapılacak olan seçimleri filme almak üzere bir İngiliz film şirketi memleketimize gelmiş bulunuyor. Aynı filmde rol almak isteyen okuyucularımızın arasında bir poz müsabakası açmıştık. Gelen fotoğrafların sırası ile gazetemize koyuyor ve fikirlerimizi yazıyoruz. Bundan sonra gelen okuyucu fotoğraflarını da yayımlıya-
cağız.

Ankarada devamlı okuyucu-
larımızdan B. Kemâl Satır ve ar-
kadaşı Cavit Oral:

Fotoğraflarınızdan hiç ma-
kiyaja ihtiyaç olmadan Lorel -
Hardi rollerinde başarı kazana-
cağınız anlaşılıyor. Bu sıralarda
çevrilecek olan seçim filminde
baş rolleri alabilirsiniz. Vücut
ölçülerinizi de gönderirseniz,
size en uygun rolleri verebi-
liriz.

Semti meçhul okuyucularımızdan
Fm'n Erişirgil'e:

Parmağınızı şakağınza koy
makla kendinize, düşünen bir
adam hali vermişseniz de, bu
poz sizi hiç açmıyor. Size uy-
gun bir rol verebilmek için çok
düşündük. Fakat suratınızı baş-
tan aşağıya değiştirmek lâzım
geliyor. Bilmem, böyle bir es-
tetik ameliyatına dayanabile-
cek misiniz?. En iyisi bu seçim
filminde, size korkunç roller
daha çok yakışacak!

Sizin için Frankeştayn rolü-
nü seçtik, hiç makiyajsız tıpa-
tıp uyacak.

Artist müsabakası gelecek
sayıda devam edecek

NİĞDE VALİSİ KONUŞUYOR

Günün demokrasi kahramanı, sayın Niğde valisi Tevfik beyi ziyaret için, taaa Niğdeye kadar gittim. Vali hazretlerini, ne hükümet, ne vali konağında bulabildim. Halkevinde olduğunu söylediler. Oraya gittim. Salon da yüzden fazla insan vardı. Meğer, beni evvelden tanırlarmış, geleceğimi de haber almışlar.

— Hoş geldin, dediler: Hiç cevap vermedim.
— Nerden geliyorsun böyle? Bende yine ses yok.
— Nasıl buldunuz Niğdemizi? Ben hiç oralı değilim.
— Dilini mi yuttun, konuşsana ..

İki elimin işaret parmakları ile, sol gözümün kapığını açtım: (Puşşt, yağma yok, zabıt tutup da mahkemeye verir misiniz?)

Birbirlerine Şarlok Holmes gibi göz süzüp, mânalı mânalı güldüler.

— Vallahi yok, senin kalbin fesat, hiç böyle olurmu? Şimdi hürriyet var, demokrasi var, müsavat var, adalet var, insanlık var, uhuvvet var... Herkes istediğini söylemekte serbest.

— İş yok boşuna çeneni yorma, tava getiremezsin.

Vali hazretleri koluma girdiler, beni yamacına oturtular.

— Peki buraya ne maksada gelдің?

— Zatiâlinizle konuşmağa...
— Eee, konuş...

— İşaretle konuşalım.

Vali ile kaş hareketleri ve göz kırpmaları ile, birbirimize demokratik işaretler verdik.

— Beyefendi, Mahmut Makal'ı neden tevkif ettirdiniz.

— Allah seni inandırсын, val-lahi billâhi, tallâhi, şu gençliğimin hayrını görmüeyim, Allah beni buradan çıkartmasın, ben tevkif ettirmedim.

— Ya kim ettirdi?

— Hiç kimse, kendi kendine gitti tevkif oldu. Bütün medenî memleketlerde hep böyledir.

Bekçiye, polise, jandarmaya lüzum bile yoktur. Herkes kendi kendine gider tevkif olur. Tabii Mahmut Makal oğlumuz da medenî adam olduğu için, bizi uğraştırmadı.

— Güya siz onu şehire çağırıp da, bir şeyler... hani nasıl derler?..

— Ha orası doğru, bu çocukta istidat gördüm. Baktım ki, durmadan yazacak, kitap çıkaracak, başı belâyâ girecek... İyisi mi, böyle kıymetli insanı hi-mayeyi düşündüm. Dışarda olsa elli defa başı belâyâ girecek. Halbuki bir defa içeri girince... Oooh, rahat eder. Bana kalsa, kendi iyilikleri için, bütün düşünenleri, memleketini, halkı sevcenleri, san'atkârları, hepsini; hepsini içeri tıklarım, başlarını dinlesinler.

Artık dayanamadım.

Nâzım Hikmet

Baştarafı 1 incide çok defalar müracaat etmişlerdir.

Bütün dünyaya karşı, göğsümüzü gere gere övünebileceğimiz eşsiz saire yapılan haksızlık o kadar açıktır ki, yapılan bunca yayınlara karşı, bu haksızlığı yapanlar ses bile çıkaramamaktadırlar.

Son defa, artık hakkını almaktan ümidini kesen Nâzım Hikmet, açlık grevine başlamıştı. Onu af, hava tebdili, tecil ve saire ümitleri ile yıllarca oyaldılar. Bu sefer de, yine vaidlerle açlık greviden vaz geçirttiler.

Hasta olduğu, hastahane raporları ile de anlaşılan büyük şair, bu sefer de hürriyetine kavuşamayınca, tekrar açlık grevine başlamıştır. 2 Mayıs'tan beri açlık grevine başlayan Nâzım, avukatına şöyle demiştir:

«Açlık grevinin seyri esnasında müdahalelerden korunamıyacak kadar zayıf düştüğüm ve kendimi kaybettiğim zaman, cebre beslenirsem, kendime gelir gelmez grevime devam edeceğim ölümüne yahut herhangi bir kanun yolundan tahliye me kadar bunun böylece sürüp gideceğini ayrıca bildiririm.»

Dünya çapında büyük şairi-

— Hapishane ile dışarısının pek o kadar farkı yok... Duvarlar daha açılmış, gerilemiş, gardiyanlar çoğalmış..

Tevfik beye veda edip ayrıldım. Tam kapıdan çıkarken, iki adam koluma gerdi.

— Ne var, ne oluyor?

— Yürü, ifadeye... Vali beye propaganda yapmışsın.

Vali hazretlerinin, bana da kıymet vererek, himayesine almış olduğunu anladım. Bir fırsatını bulursam kendisine teşekkür edeceğim ama, uzaktan.

Gençlere, hele okul sıralarında bulunan körpe çocuklara cinsi terbiye vermek için çıkarılan dergilerden her hangi birinin günlük gazetelere verdiği ilânlardan:

Seksomani
(Cinsi Bilgiler)

Her ayın otuz birinde çıkar.

İÇİNDEKİLER

* Cins herifler ve cins karılar:

Yazan: Ord. Prof. Fahreddin Kerim Gökay.

Bekâret zararın yamanması:

Ord. Prof. Kâzım İsmail Gürkan

* Çocuğun kız mı oğlan mı olacağı gebe karının gözünden okunur:

Ord. Prf. Şekip Tunç

* Gusül aptestinin farz olması için ne yapmalı?

Prf. Sadi İrmak

* Kısır erkeklerin baba olmaları için cinsi müsamaha:

(Prf. X)

* Halk Partisinde ademi iktidar:

Prf. Şinasi Hakkı

* Cinsi bozuklar:

(Prf. Ferit Hakkı)

miz Nâzım'a yapılan ve medenî memleketlerde yüz yıllardır eşine rastlanılmayan bu haksızlığı hâlâ ortadan kaldırmamakta direnenler, bu sorumluluğu tarih boyunca taşıyacaklardır.

Gelecek sayımızda neler var?

- * Tahsin Banguoğlu nun mektebe başlama merasimi
- * Artist müsabakamız devam ediyor.
- * Şemseddin Yeşil, Senihi Yürüten ve Faruk Nafiz'den seçim propagandası için nutukları.
- * Ulus gazetesine cevap!

Konuşalım

— Dış politika meselesinde bütün partilerin görüşü aynı imiş, ne dersin?

—

— Söylesene canım, senin fikrin nedir?

—

— Demokratlar, Amerika'dan alınan paraları az buluyorlarmış, eğer biz iktidarda olsaydık, onlardan daha fazla para alırdık diyorlar, ne dersin?

—

— Yahü dilini mi yuttun, sen de birşey söyle-sene?!

—

— Millet Partisi, dine hücum ediyorunuz diye Şemseddin Günaltay hükümetine çatıyor. O da ben medreseleri, tekkele-ri, türbeleri açtım diye övünüyor, bu hususta ne düşünüyorsunuz?

—

— Sen adamı patlatır-sın, iki lâf et yahu!!

—

— Canım bir şey söyle de, ne söylersen söyle..

— Madem ki istiyorsun, söylüyeyim; kem, küm, yi ne kem küm, yine de kem küm.....

— Bundan başka lâf bilmez misin?

— Bilmez olur muyum çocuk.. Dinle; keme, küm, kimi kem küm kemeldi-na, kimina, kemena, küm-küm!..

— Anlaşıldı, senin ağzından baklayı çıkaramı-yacağız. Öyle ise, hava-dan sudan konuşalım!

— İmkânı yok, çünkü o iş Şemseddin Günal-tayın inhisarındadır.

— Peki öyle ise, suya sabuna dokunmadan ko-nuşalım.

—Onun da imkânı yok, çünkü sabuna suya dokun-madan konuşmak Celâl Ba-yar'ın imtiyazındadır.

— İyi ya, biz de saçma sapan konuşuruz.

— Nasıl olur o da Ah-met Emin 'in tekelinde.

— Peki biz ne konu-sacağız?!

— Keme küm, keme-kenna küm de küm, küm.

ESKİ SAYILARIMIZ

Geçmiş sayılarımızı 10 kuruşluk posta pulu kar-sılığında idarehanemiz-den isterseniz, adresini-ze gönderilir.

Geçmiş zaman olur ki, Hayali metelik etmez

O BENİM AYAĞIM

Fransız emperyalistleri Çin pazarlarını ele geçirmek için, milyonlarca Çinli ve Fransız halkı kanı dökmüşlerdi. Fransa Harbiye Nâzırı, vaktile Çunking'den Fransa'ya gönderilen yaralı askerlerin bulunduğu hastahaneyi ziyaret ettiği sırada yaralılara:

— Kahramanlarımı! Gösterdiğiniz fedakârlıklar hiç bir zaman unutulmıyacaktır; zira ancak bu sayededir ki, bugün Fransa'nın bir ayağı Çin'de bulunuyor!

Demesi üzerine bir ayağını gülleye kaptırmış olan bir er:

— Aman Nâzır hazretleri o benim ayağımı görebilirmiyim? der.

Tek Eşkiya

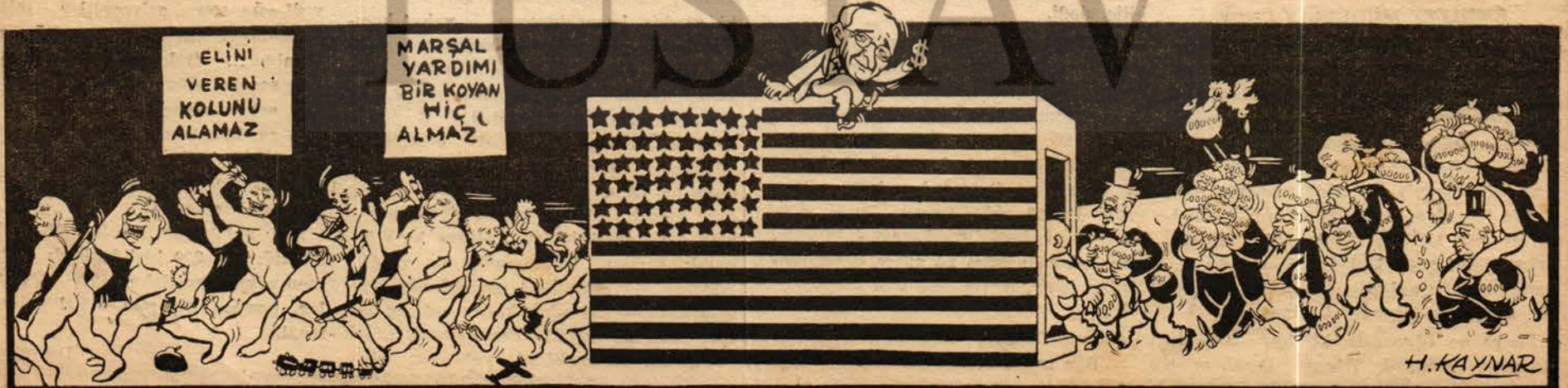
II. Mahmut, İstanbulda türeyen zorba ve eşkiyalı sindirmek için, bunların en azılısı olan Hüseyin ağa'yı Yeni Çeri ağası (yani o zamanın Emniyet Müdürü) yapmıştı. Hüseyin ağa bir kaç içinde İstanbulu çapulcu ve zorbalardan temizlemişti.

Bir gün Selâmlık resminde II. Mahmud sormuş:
—Hüseyin ağa, mâhut eşkiyadan bakiye varmı?

Hüseyin ağa şu cevabı verir:
—Şevketlüm, sayenizde kalmadı. Huzurunuzdaki çâkerinizden başka İstanbulda bir tek şaki (haydût) kalmamıştır.

MARŞAL YARDIMI AFİŞİ

Gazetemizin ressamı, aşağıda gördüğünüz afişle, Marşal Plânı İktisadi Yardım Heyetinin açmış olduğu afiş müsabakasına katılmıştır.

Külâhıma anlat

Bu savfada (MEDET) in okuyucu sorularına verdiği cevapları bulacaksınız. Adressiz mektuplara cevap verilmez. İstiven okuyucuların adresleri bizde saklı tutulur.

«Bir Genç» imzasile küfür dolu mektup gönderene:

MEDET — Evvelâ yazı yazmasını, Türkçeyi öğrenin; imlânızı düzeltin, sonra icabederse konuşuruz. Mektubunuzun altına adresinizi yazacak kadar da mert olun!...

Telefonla, dâvet eden güzel sesli bayana:

MEDET — Affedersiniz, aşna fişnaya vaktim yok!

Karagümrük'te Nureddin Tek Sok. No. 2 de B. Mahmed'e:

MEDET — Taahhüdü olarak gönderdiğiniz büyük zarfın için den bir Varlık Dergisi, Medet gazetesinin üçüncü sayısı, bir tıp kola, üç de toplu iğne çıktı. Gazete ve derginin üstüne gamalı haç işaretleri yapmışınız. Başkaca yazı, mektup bulamadık.

Bir daha, böyle taahhütlü zarf göndermek tutarağınız tuttuğu zaman İstanbul valisine gönderin, aynı zamanda akıl doktorudur.

Şehreminde Riyazi Er-kutlu' ya:

MEDET — Gösterdiğiniz ya-kın alâkaya teşekkür.

Köprüde gazete satıcısı Kam-ber yazıyor:

Köprü karakolunda bir sivil memur var, Köprü altında bana gazete ve mecmua sattırıyor. Başkalarına bir şey demiyor. Yalnız bana mâni oluyor. Komi sere gidiyorum; «merak etme oğlum, ben söylerim ona sana bir şey yapmaz!» diyor.

Aradan yarım saat geçmeden tekrar gazetelerimi elimden alıp yurttan ve denize atıyor. Niye yalnız bana asıldığını soruyorum: «Sen benim vazifeme karışma!» diyor!

MEDET — Oğlum, Kamber! O memur efendi sana Türkçe söylüyor ama, sen anlamıyorsun. Bir bilene sor, sana anlattırsın!!

İSTANBUL RADYOSU MÜDÜRLÜĞÜNDEN:
İstanbul Radyosu için kekeme bir spiker aranmaktadır. Tık nefes, lezleli ve müzmin bronşitliler tercih olunur. Hapsuruk ve öksürüklerine göre ücret verilecektir.

Piyangomuzu kazanan talihliler

Evvelce atışlarla ve gazetemizin üçüncü sayısında ilân ettiğimiz Büyük Eşya Piyangomuz, dün Eminönü Halkevi salonunda, Noter ve seçkin davetliler huzurunda çekilmiştir.

Okuyucularımız arasında, Büyük Eşya Piyangomuzdan kazanan talihlileri bildiriyoruz:

Büyük ikramiyemiz olan bir Gecekondu resmi, Fahreddin Kerim Gökay isimli bir okuyucumuza çıkmıştır.

Ankara'da Şemsüddin Günaltay isimli okuyucumuz, kırık bir tarak kazanmışsa da, şimsir olmadığı için kabul etmemiştir.

Kullanılmış bir diş fırçası, Celâl Bayar isimli bir okuyucumuza çıkmışsa da, dişleri takmadığından ve diş fırçasına ihtiyacı olmadığından, Eskişehir felâketedelerine teberru etmiştir. Sayın vatandaşa, Eskişehir felâketedeleri namına tebrik ederiz.

Dördüncü hediyemiz olan müstamel çorabı, başkasına veremeye kıyamadığı için, Noterimiz kendisine ayırmıştır.

Bir karış don yaması, hortumları yamamak için, İtfaiye Müdürlüğüne gönderilmiştir.

Sağlık Bahisleri Taksit Hastalığı

Yazan: Dr. Kemal Aksaray Beyazıt

Tıp dilinde «Taksitomani» denilen taksit hastalığı, daha ziri giren. miren yakar, sonra serbestçe içeyade harp sonu devrelerinde ve geri memleketlerde salgın halinde görülür.

Hastalığın ârazı:

Bu hastalığa tutulananların i-ki yakası bir araya gelmez. Mikrop tahribatını cüzdânlarda ve keselerde yapar. Maaş ve aylık kazancı fare gibi kemirir. Hastalığa yakalananlar, evvelâ tehlikenin büyüklüğünü kestiremezlerse de, icraya verildiği, yatağı yorganı haciz edildiği zaman an larla, ama, artık iş işten geçmiş bulunur.

Bu hastalığa tutulananlar, ayrı ayrı yokken içmeğe, seyrana atla giderler. Yani yiyecek ek-mekleri yokken, radyo, buz do-labı gibi eşya alırlar.

Hastalığın sebebi:

Tekniği ileri memleketler, ge-ri memleketleri soyup soğana çevirmek, o memleket halkının parası kalmayınca ayağinden sermayedarlar, bunun anlattı-donunu da sıyrıp almak için, bu amansız hastalığın mikropla rını saçarlar. Mikrop, evvelâ gümrük duvarlarını kemire ke-

Hastalığın Seyri:

Hastanın içinde önüne geçilmez bir kazıklanma ateşi başlar. Hesabı, kitabı şaşırır. Ayda yirmi liranın senede iki yüz kırk lira ettiğini, bir ayda beş tane yirminin yüz lira ettiğini hesaplayamaz olur.

Hastalığın son devresinde, hastalar oynatır, en son devresinde de çiril çıplak kalıp kendisi oynar.

Korunma yolları:

Kendi memleket işçilerimizi soyarak, başka memleket işçilerini beslemek için memlekete inci boncuk sokmanın önüne geçmek. Gümrük duvarlarını sağlamlaştırmak ve aklını başına devşirmek.

Tedavi yolları:

Hastayı bu dertten kurtarmak için ona gerçekleri anlatmak lâzımdır. Fakat iç ve dış sermayedarlar, bunun anlattı-masına müsaade etmezler.

En iyisi, halkı kandıranların taksit taksit analarını gevretmek lâzımdır.

Marko Paşa

Meselesi

Yazan: AZİZ NESİN

No: 5

— Akşama dönersiniz, zannedirim, dedi. O gün bayi ile hesaplaşıp para alacaktım. Ne evde, ne de bende para vardı. Cebimdeki bir kaç kuruş bozuk parayı masaya koydum:

— Merak etmeyin, akşama gelirim! diye evden ayrıldım.

Tekrar otomobile bana geldik. Sabahattin Ali'ye: «Beni götürüyorlar, evde hiç para yok, para gönder!» diye bir kart yazıp han kamesine bıraktım. Evvelâ bu kartı yazıp bırakmama müsaade eden polisler sonradan bu kartı da almışlar. Her halde ne yazacağımı merak etmişler.

İLK MÜDÜRIYET

O zamana kadar daha, Emniyet Müdürlüğünün nerede olduğunu bile bilmiyordum. Otomobile iki memur yanımda bu binaya girdik.

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNDE

O zamana kadar hiç gitmediğim Emniyet Müdürlüğüne, iki sivil polisle beraber girdik. İkinci katta bir odaya girdik. Bu odada on kadar memur, masa üstünde yığılmış evrak ve kitaplar üstünde harıl harıl çalışıyorlardı. Bu odadan ikinci geniş bir odaya geçtik. Karşımızda iki adam vardı. Biri; meşin ceketli, iri yarı, kabak kafalı, ablak suratlı, arkasındaki şişkinlikten kış cebinde tabanca olduğu anlaşılabilir. Ayakta ve bir ayağı sandalyenin üstünde idi.

Sonradan öğrendim ki, bu, İstanbul Emniyet Müdürü Ahmet Demir'miş!!

Öbürü kısa boylu, şaşlı gözlü biri... O da muavini Kemal Aygün'müş ki, hâlâ bu vazifededir.

Ben o zamana kadar, bir İstanbul Emniyet Müdürlüğünü ne demek olduğunu bilmiyordum. Yedi senelik askerlik hayatımda, bu çeşitlerle karşılaşmamıştım.

Taş'a kasabalarında Müdürler çoktur: Postahane Müdürü, İstasyon Müdürü, Maarif Müdürü, Mektep Müdürü, Nüfus Müdürü, vesaire... Emniyet Müdürü denileni de işte böyle bir müdür sanırdım. Hattâ basımdan şöyle bir vak'a geçti.

Rahmetli Sadettin Nüzhet Ergun benim hocamdı, sonradan da, benden dostluğunu esirgemedi. Bir gün Sadettin Nüzhet'e, bana bir iş bulması için rica ettim. O da bana:

— Cebir Osman seni çok sever, onun damadı Emniyet Müdürü. Osman beye söylersen, damadı sana iyi bir iş bulabilir, dedi.

Cebir Osman Bey, benim riyaziye hocamdı. Ben de haftada iki defa Osman Beyin evine gider, oğluna riyaziye ders verirdim. Ahmed Demir'in hanımı o zaman, ilk mektebi yeni bitirmiş bulunuyordu. Çok temiz kalbli, fevkalâde iyi bir hoca olan Osman bey beni, çok sevdi. Fakat, gidin Osman beye, iş için bir şey söylemedim. Emniyet Müdürünün bulacağı işten ne çıkar, diyordum... Meğer işler benim bildiğim gibi değilmiş!

Ahmed Demir'in odasına girer girmez. — Sen misin Aziz Nesin? Diye sordu.

Ekseriya beni iri yarı zannederler de, sonra ufak tefek olduğunu görünce şaşırırlar... Ahmet Demir de, onun için böyle soruyor sandım! Açık bulmanın ceketimin önünü ilikliyerek, Ahmed Demire yaklaştım ve (Evet, benim!) dedim.

Daha lif ağızdan çıkar çıkmaz, suratında müthiş bir şamar şakladı. Ne olduğumu, neye uğradığımı şaşardım. Bu tokadı arkasından Ahmed Demir:

— Ulan iş, sen misin o, memleketi satacak olan?!

Diye bağırdı.

Ne oluyorduk, ne satıyorduk, kime satıyorduk. Senin «memleket» dediğin pi-rasa değil ki, ona buna satasın!! Ben bu şaşkınlıkla, kim bilir suratlarına nasıl bakmışım, bilmiyorum. Tekrar bağırdı.

— Ulan, ne bakıyorsun muavin beyin suratına?!

Ondan sonra sille, tokat, tekme giretti. Demek ki, ben, Emniyet Müdürlüğüne gelmişim ve bu zat da, Emniyet Müdürü(!) idi.

Kolu mu yoruldu, sükûnet mi buldu. Bilmiyorum, hayatımda duyduğum küfürleri de savurduktan sonra, (Götürün!) diye bağırdı. Getiren iki memur beni aldı. Oda kapısından çıkınca, başka iki memur da önüme arkama geldiler. Sen ki oradan kaçacakmışım, yahut kaçılabilirmiş gibi, dirseklerimden tutup, en üst kata, Birinci Şubeye çıkardılar. Bir takım kapılar, koridorlardan geçtik. Beni birbirlerine teslim ettiler. Suratına öyle bakıyorlardı ki, kendi kendimden korkmağa başladım. Üstümü bir kere daha aradılar. Sonra bir tuhaf, acayip yere geldik. Kümes kavısı gibi bir kapı açıp, beni içeri ittiler. Üstüme kapı kapandı. Burası kapkaranlık bir yerdi. Hiç bir şey görmüyordum. Filmler etrafı yekladım. İki adım kadar eni, üç buçuk adım da boyu... Yerde toprak toprak bir şeyler vardı. Elmale yoğladım. islek,

sert, bir şey... Sonradan kavı bir aralık açılınca anlam, maden kömürü imiş, Uykusuzdum, karom açtı ve yorgundum. Kömürlerin üzerine oturup düşünmeğe başladım.

Neden oluyordu, bütün bunlar? Böyle bir muamele ile karşılaşılacak, suç diye hiç bir şey yapmamıştım. Uyumağa çalıştım, uyuyamadım.

Bu bahsi fazla uzatmayalım. Tam 17 gün, bu ve daha ağır şartlar altında kaldım. Altı gün; ne ekmek, ne su verdiler. Bizzat Ahmet Demir gece yarılarna kadar, bazan gece yarısından sonra tehdit ederek sualler sordu. Önünde bir dosyadaki kağıtlara bakıp bakıp soruyordu. Bir takım isimler soruyordu, hiç hafızası azdı. Bu isimleri düşünüyör, birini tanıyıyordum, Zaten bende isim acaba şunun ismi mi idi bunun ismi mi idi diye düşünüyör, bir türlü bulamıyordum. Yalnız birisini söyleyin onu da, ne olduğunu bilmediğim bu belâva sokmak tan korkuyordum. Sonra ısrarla, Üskü-darda bir kahvede konferans verdiğimi söylüyorlardı. Bir paket kaçırığımı, yeri ile saati ile söylüyorlardı ki, bütün bunlar, tamamen uydurma, aslı asdarı olmayan düzme şeylerdi. Ben «bilmiyorum!» dedikçe, tehditleri artıyordu. On yedi gün sonra salıverdiler. Hâlâ için tutuklarını bilmiyorum, galiba onlar da bilmiyor... Öyle sanıyorum ki, bir takım saçma, yalan raporlar, bütün bunlara sebep olmuştur.

O tarihten sonra, ifâh olmadım. Dama takip, baskı, şiddet, muhakeme, hapis, sürgün, ifâde ve dalma müthiş ve sebepsiz bir korku!...

Bu anlattığım, meshur 16 aylık tevkifatıdır ki, 200 kişi kadardı. Benim hemen arkamdan Sabahattin Ali'yi tutmuşlar, benden bir gün evvel salıvermişlerdi.

Devamı var